

A. JAKULIENĖ

PRŪSŲ KALBOS SANGRĀŽINIAI VEIKSMAŽODŽIAI

Tiksliai aprašyti senosios prūsų kalbos sangrāžinių veiksmažodžių formą, reikšmę ir vartojimą yra nelengva. Visų pirma, negausiuose prūsų kalbos paminkluose sangrāžinių veiksmažodžių formos yra gana retos. Be to, XVI a. prūsų kalba, matyt, buvo gerokai paveikta vokiečių kalbos; dar didesnę įtaką, tur būt, vokiečių kalba yra turėjusi prūsų kalbos tekstams, kurių vertėjai buvo vokiečiai. Todėl, tyrinėjant prūsų kalbos sangrāžinius veiksmažodžius, labai svarbu atskirti baltiškias formas nuo formų, atsiradusių dėl vokiečių kalbos įtakos¹.

Vokiečių kalbos sangrāžiniai veiksmažodžiai nuo baltiškųjų (t. y. lietuviškųjų-latviškųjų) skiriasi šiais pagrindiniais požymiais:

1. Baltų kalbose sangrāžiniai veiksmažodžiai, t. y. veiksmažodžiai su sangrāžos dalelyte (=enklītinu sangrāžiniu įvardžiu) -s(i), paprastai reiškia intranzityvų veiksmą arba tranzityvų veiksmą, kurio tiesioginis objekto subjekto sferos ribose. Veiksmas, nukreiptas į subjektą kaip į tiesioginį objektą, reiškiamas sangrāžinėmis konstrukcijomis: veiksmažodžis + pilnoji (neenklitinė) sangrāžinio įvardžio forma (lie. *save*, la. *sevi*), plg. *isitikinti* ir *itikinti save*². Vokiečių kalboje abiem šiais atvejais vartojamos tos pačios formos, plg. *sich wenden* „suktis“, *sich fürchten* „bijoti, baimintis“ ir *sich ehren* „gerbti save“.

2. Baltų kalbose tiek sangrāžiniai veiksmažodžiai, tiek sangrāžinės konstrukcijos visuose asmenyse turi tą pačią sangrāžos dalelytę -s(i) arba tą patį sangrāžinį įvardį (lie. *save*, la. *sevi*). Vokiečių kalboje skirtingu asmenų ir skaičių formose vartojamos skirtingos įvardžio formos (*mich*, *dich*, *sich*, *uns*, *euch*).

3. Baltų kalbose sangrāžos dalelytė (t. y. enklitinis sangrāžinis įvardis) yra suaugusi su veiksmažodžiu. Vokiečių kalboje veiksmažodis ir sangrāžinis įvardis vartojami atskirai, o jų padėtis vienas kito atžvilgiu priklauso nuo viso sakinio žodžių tvarkos: įvardis gali eiti ir prieš veiksmažodį, ir po veiksmažodžio, o taip

¹ Dauguma prūsų kalbos tyrinėtojų į šiuos dalykus (t. y. į vokiečių kalbos įtaką) kreipė pernelyg maža dėmesio, todėl jų išvados apie prūsų kalbos sangrāžinių veiksmažodžių struktūrą buvo labai prieštaragingos (žr. toliau).

² Žr. A. Jakulienė, Apie lietuvių kalbos sangrāžinių veiksmažodžių funkcijas, — Baltistica, III(2), 187 t. t.

pat gali būti atskirtas nuo jo kitų žodžių, plg. *er wendet sich, sich zur Flucht wenden* ir pan.

Turint galvoje šiuos baltų kalbų ir vokiečių kalbos skirtumus, tiriant prūsų kalbos sangrāžinius veiksmažodžius, pirmiausia būtina atsižvelgti į tuos prūsų kalbos faktus, kuriais ji skyrėsi nuo vokiečių kalbos ir sutapo su lietuvių ir latvių kalbomis.

Prūsų kalbos sangrāžinių veiksmažodžių forma atrodo įvairiai:

1. Konstrukcijos, susidedančios iš tranzityvinio veiksmažodžio ir sangrāžinio (ar jo funkcijas atliekančio asmeninio) įvardžio galininko (*mien, tien, sien, mans, wans*)³. Taip išreikštasis prūsų kalbos sangrāžinis veiksmažodis paprastai formaliai visiškai sutampa su vokiškuoju atitikmeniu tiek žodžių tvarkos, tiek įvardžio asmens ar skaičiaus atžvilgiu, plg.:

turrimai mes noūmas biātwi 151₃⁴ – *sollen wir vns fōrchten* 150₂;
posinna mien pirsdau Deiwan 179₁₈ – *bekenne mich für Gott* 178₁₆;
as quoi mien walnennint 181₇ – *ich will mich beffern* 180_{6–7};
ains sien ni aupallai tīt pobrendints sen stawidsmu / adder muisieson grīkans
181₁₉ – *jemandt sich nicht befindet beschweret* 180₁₈;

Pastauton / bhe kērmeneniskan sien pogattawint 189_{11–12} – *Fasten vnd Leiblich sich bereyten* 188₁₂;

fwaian Seimīnan turri mukint Angsteina bhe Bitai sien Signāt 189₂₃ – *sein Gefinde sol lehren / Morgens vnd Abends sich Segnen* 188₂₂;

turri tou tien Siggnat 191_{2–3} – *soltu dich segnen* 190₂;

turei toū tien Siggnat 193₂ – *soltu dich segnen* 192₂;

Kas sien teinu priki stan Auktimmiskan sedinna 201_{21–22} – *Wer sich nun wider die Obrigkeit setzet* 200₁₉;

Stessepaggan laustineiti wans teinu / pōstan warewingin rānkan Deiwas 209₆ – *So demütiget euch nun vnter die gewaltige Handt Gottes* 208₅;

Sen Alkinisquai / turei tou tien nostan pomaitat 217₁₁ – *mit kummer solstu dich darauff nehren* 216_{10–11};

seiti weijsewingi bhe tūlninaiti wans 217₂₆ – *Seid fruchtbar / vñ mehret euch* 216₂₄;

³ Prūsų kalbos tyrinėtojai kaip sangrāžinius veiksmažodžius paprastai pateikia tik konstrukcijas su įvardžiu *sien*, visai neminėdami pavyzdžių su kitų asmenų ar skaičių įvardžiais (*mien, tien, mans, wans*), plg. J. Endzelīns, Senprūšu valoda, Rīgā, 1943, 124–125; J. Endzelynas, Baltų kalbų garsai ir formos, Vilnius, 1957, 196; R. Trautmann, Die altpreußischen Sprachdenkmäler, Göttingen, 1910, 269–272; J. Otrębski, Gramatyka języka litewskiego, III, Warszawa, 1956, 239.

⁴ Prūsų kalbos ir paralelaus vokiškojo teksto pavyzdžių puslapiai nurodomi pagal fotografinių prūsų kalbos tekstų leidimą; žr. Prūsų kalbos paminklai, Vilnius, 1966.

bhe tickinnaiti ioumas stanubban/pomettewingi 217₂₇₋₂₈ – vñ macht sie euch vnterthan 216₂₅;

kawids sien preistian peronin Crixiāniskan kirkin podast/stas endast sien en ainan Noseilewingiskan kariaufnan 235₁₅₋₁₆, ₁₆₋₁₇ *welcher sich zu der gemeinen Christlichen Kirchen thut/der begibt sich in einen Geistlichen Streit* 234_{14-15,16};

ioüs wans .../ a schiffes niaubillintis N. enimmans 237₂₋₄ – jr euch.../
dieses noch vnmündigen N. habet angenommen 236₁₋₃.

Tik kelias atvejais toks sangrāžinis prūsų kalbos veiksmažodis atitinka nesangrāžini intranzityvinj vokiečių kalbos veiksmažodij, plg.:

sien audāt 169₂₂₋₂₃ – geschehen 168₁₈;

audāst sien 161₄, 161₁₉, 163₁₂, 163₈₋₉ – geschicht 160₄, 160₁₈, 162₁₀, 162₇;

sien audāst 163₁₀₋₁₁ – geschehe 162₉.

2. Veiksmažodžiai, turintys žodžio gale enklitinj sangrāžini īvardj -si(n). Beveik visais atvejais taip išreikštą prūsų kalbos sangrāžini veiksmažodij vokiškajame tekste atitinka nesangrāžinis intranzityvinis veiksmažodis, plg.:

audasseisin 89₁₆ – geschee 88₁₆;

audaseyfin 105₁₆ – geschehe 104₁₆;

Audāsin 163₅ – geschehe 162₄;

mukinsusin 209₂₀ – lern 208₁₆;

widintunsin 211₁₃ – zuuerhindern 210₁₂;

embaddusifi 225₁₅ – stecken 224₁₃₋₁₄;

embaddusifi 227₂₂ – stecket 226₂₀.

Porą kartu tokj sangrāžini prūsų veiksmažodij atitinka sangrāžinis vokiškojo teksto veiksmažodis, plg.:

etlāikusin 211₁₃ – enthalt sich 210₁₁₋₁₂ ir

wartinna fin 213₂₅ – wende er sich 212₂₃.

3. Konstrukcijos, susidedančios iš veiksmažodžio su enklitinu īvardžiu -si(n) gale ir pilnosios (neenklitinės) sangrāžinio ar asmeninio īvardžio formos (*sien,... mans*). Visus šio tipo prūsiškuosius sangrāžinius veiksmažodžius atitinka sangrāžiniai vokiškojo teksto veiksmažodžai, plg.:

Pirsdau Deiwan turridi wissans Grikans sien skellants dātunsi 177₁₇₋₁₈ –
Für Gott sol man aller Sünden sich schuldig geben 176₁₇₋₁₈;

qai sien en mans grikisi 167₁₂ – die sich ahn vnns versündigen 166₁₀₋₁₁;

Turei sien essestan Ebangelion maitātunsin 199₂₀₋₂₁ – sollen sich vom Euangilio neeren 198₁₈;

mes mans schiēison malnijkikai enimmimaisin 223₁₃₋₁₄ – *wir vns des Kindleins annemen* 222₁₃₋₁₄;

kāgi ginnewīngiskan / sien stas Soūns Deiwas /.../ priki stans malnijkikans waidinnaisin 225₁₀₋₁₂ – *wie freundlich sich der Son Gottes... gegen den Kindlein stellet* 224₈₋₁₁.

Prūsų kalbos sangrąžinių veiksmažodžių formos su pilnosios įvardžio formos galininku (*mien, tien, sien, mans, wans*), be abejo, yra atsiradusios dėl vokiečių kalbos įtakos. Taip manyti verčia šios aplinkybės:

1. Veiksmažodžiai su pilnosios įvardžio formos galininku intranzityviam veiksmui reikšti ne tik nevartojami kitose baltų (lietuvių ir latvių) kalbose, bet nebūdingi ir baltams artimose slavų kalbose. Ir pačioje prūsų kalboje (t. y. prūsų kalbos rašto paminkluose) tokios sangrąžinės formos vartojamos lygia greta ir sinonimiškai su kitokio tipo formomis, turinčiomis sufiksuočią enklitinę sangrąžinį įvardį *-si(n)*⁵.

2. Sangrąžinės formos su įvardžio galininku prūsiškame tekste vartojamos beveik visada tik tais atvejais, kai atitinkamame vokiškame tekste yra tokios pat konstrukcijos sangrąžinis veiksmažodis.

3. Aprašomosiose prūsų sangrąžinėse formose įvardis (kaip ir vokiečių kalboje) skirtinguose asmenyse ir skaičiuose turi skirtingą formą (*mien, tien, sien, mans, wans*, plg. vok. *mich, dich, sich, uns, euch*). Toks įvardžio formų kaitymas nebūdingas kitoms baltų kalboms, plg. lie. *aš matau save, tu matai save* ir t. t. Baltų kalbose nekaitomas nei giminėmis, nei skaičiais ir tos pat šaknies savybinis įvardis *savo* (jei jis žymi priklausomybę pačiam sakinio subjektui), pvz., lie. *aš gerbiu savo tėvą, tu gerbi savo tėvą* ir t. t.⁶, tačiau plg. vok. *ich ehre meinen Vater, du ehrest deinen Vater* ir t. t. Kad prūsų kalboje įvardžiai buvo vartojami taip pat, kaip ir kitose baltų kalbose, rodo šie pavyzdžiai, kuriuose sangrąžinis ar tos pat šaknies savybinis prūsų kalbos įvardis atitinka įvairių asmenų ir skaičių vokiškojo teksto įvardžius:

Nostan kai tans stan sebbei pogattewinlai 215₁₀ – *auff das Er sie Im selbst zurichtet* 214₉;

turri dijgi stai wijrai swaians gannans milijt kāgi swian subban kērmenen 215₁₅ – *sollen auch die Männer jre Weiber lieben / als jre eigene Leibe* 214_{13,14};

Stai gannai bousei pomeston swaain wijrin 215₂₀ – *Die Weiber sein vnterthan jren Mennern* 214₁₈;

Deiws teikū stan smunentin sebbei supfmu... poligon 217₂₂ – *Gott Schuff den Menschen / Im selbst zum Bilde* 216₂₁ ir kt.

⁵ Apie *-si(n)* ir *sien* santykį žr. p. 41.

⁶ Plg. Lietuvių kalbos gramatika, I, Vilnius, 1965, 672.

Baltiškomis reikėtų laikyti tik prūsų kalbos sangrąžinių veiksmažodžių formas su enklitiniu įvardžiu *-si(n)*⁷. Rekonstruojant tą prūsų kalbos padėtį, kai ji dar nebuvo paveikta vokiečių kalbos⁸, galima būtų spėti, kad prūsų kalbos sangrąžinių veiksmažodžių *-si(n)* ir *sien* santykis buvo toks pat, kaip lietuvių *-s(i)* ir *save*, latvių *-s* ir *sevi* ar rusų *c(я)* ir *себя*: enklitinis įvardis *-si(n)* buvo sangrąžos dalelytė, o įvardis *sien* buvo vartojamas veiksmui, tiesiogiai nukreiptam į subjektą, reikšti⁹. Veiksmui, kuris yra tiesogiai nukreiptas į subjektą, reikšti prūsų kalbos tekstuose paprastai ir vartojamos konstrukcijos su įvardžiu *sien*, plg.:

Deiws ni dast sien bebbint 199₂₄ – *Gott lefft sich nicht spotten* 198₂₁;

kas swiau Gannan milē / stas mile sien subban 215_{16–17} – *Wer sein Weib liebet / der liebet sich selbst* 214_{14–15};

*Mijlis twajan Tawisen kai tien*¹⁰ *subban* 209₁₆ – *Liebe deinen Nehesten/ als dich selbst* 208₁₃.

Todėl galima būtų manyti, kad *-si(n)* ir *sien* skyrësi ir savo forma, t. y. kad *mien*, *tien*, *sien* skaitytini kaip **men*, **ten*, **sen*¹¹.

Kaip lietuvių ir latvių kalbose, taip ir prūsų kalboje sangrąžos dalelytė *-sin* visose veiksmažodžio lytyse turi tą pačią formą. Čia dar kartą paminëtinės pavyzdys *mes mans schiēison malnijkikai enimmimaisin* 223_{13–14} – *wir vns des Kindleins annemen* 222_{13–14}, kur *-sin* vartojama greta pilnosios įvardžio formos galininko *mans*=vok. *uns* (dgs. 1 a.).

⁷ Taip spėjo ir J. Kazlauskas, žr. И. Казлаускас, О месте возвратной морфемы и ее ударении в литовском языке, – *Baltistica*, I(2), 146.

⁸ Šiandien sunku pasakyti, kiek vokiečių kalba buvo padariusi įtakos gyvajai prūsų kalbai, t. y. kiek prūsų kalbos rašto paminklai atspindi padėtį, buvusią gyvojoje kalboje.

⁹ Plg. A. Margulies, *Die Verba reflexiva in den slavischen Sprachen*, Heidelberg, 1924, 25. Tačiau ir jis, kaip ir kiti prūsų kalbos tyrinëtojai, nepastebéjo, kad sangrąžiniai veiksmažodžiai reiškiami ne tik formomis su *sien*, bet ir su *mien*, *tien* ir t. t., ir nepadarė išvados, kad šios konstrukcijos yra tik verstinės.

¹⁰ Įvardis *tien* vietoj *sien*, matyt, atsirado dėl vokiečių kalbos įtakos, plg. lie. *mylēk save artimą, kaip pat i save* (žr. p. 40).

¹¹ Plg. R. Trautmann, *Die altpreußischen Sprachdenkmäler*, 269–270 ir N. van Wijk, *Altpreußische Studien*, Haag, 1918, 25. Kitokios nuomonės laikosi J. Endzelynas, *-si(n)* identifikuodamas su *sien*, kuris, jo nuomone, pagal vokiečių rašybos principus skaitytinės *sin* (žr. J. Endzelins, *Senprūšu valoda*, 86–88). Tačiau prūsų tekstuose ilgasis ī retai težymimas rašmenimi *ie*, plg. V. Mažiulis, *Prūsų kalbos paminklai*, 46–47 (tai pripažista ir pats J. Endzelynas, žr. op. cit., 87). Nepateikdamas naujų argumentų, formas *sien* ir *-si(n)* identifikuoja ir Chr. Stangas (žr. Chr. S. Stang, *Vergleichende Grammatik der baltischen Sprachen*, Oslo, 1966, 248 ir 254).

Kadangi *-si(n)* beveik visais atvejais rašoma kartu su veiksmažodžiu¹², galima būtų manyti, kad *-si(n)*, kaip ir kitų baltų kalbų sangrąžos dalelytės, buvo su veiksmažodžiu suaugusi¹³.

Visuose turimuose prūsų kalbos sangrąžinių veiksmažodžių (priešdėlėtų ir nepriešdėlėtų) pavyzdžiuose dalelytė *-si(n)* sufiksuojama žodžio gale, plg. *mukinsufin* 209₂₀, *wartinna fin* 213₂₅, *maitātunfin* 199₂₁, *waidinnafin* 225₁₂, *grīkisi* 167₁₂, *dātunsi* 177₁₈, *au-dasseisfin* 89₁₆, *em-baddusifi* 225₁₅, *et-lāikusfin* 211₁₃, *en-immi-maisfin* 223₁₄ ir kt.

Visi prūsų kalbos sangrąžiniai veiksmažodžiai reiškia intranzityvų veiksmą. Ar prūsų kalboje buvo vartojami tranzityviniai sangrąžiniai veiksmažodžiai, dėl prūsų kalbos rašto paminklų negausumo ir verstinio jų pobūdžio nustatyti neįmanoma.

REFLEXIVE VERBEN IM ALTPREUBISCHEN

Zusammenfassung

In den altpreußischen Schriftdenkmälern sind zwei Typen von reflexiven Formen zu unterscheiden. Der erste Typus, der genau dem deutschen Original entspricht (nichtreflexives Verb + Akkusativ der Pronomina *mien* „mich“, *tien* „dich“, *sien* „sich“, *mans* „uns“, *wans* „euch“) ist nicht baltischer Herkunft. Diese umschreibenden Konstruktionen sind im Altpreußischen (oder nur in den altpreußischen Texten) unter dem Einfluß des Deutschen entstanden. Baltisch ist wohl nur der zweite Typus der reflexiven Verben: Formen mit dem Reflexivpartikel *-si(n)* am Ende des Wortes. Im Altpreußischen wird *-si(n)* wie in den übrigen baltischen Sprachen (im Gegensatz zum Deutschen) in allen Personalformen des Verbs gebraucht.

¹² Vienintelis užrašymas *wartinna fin* 213₂₅ galėjo atsirasti dėl vokiškojo teksto (*wende er sich* 212₂₃) įtakos.

¹³ J. Endzelynas, identifikuodamas įvardžius *sien* ir *-si(n)*, mano, kad prūsų kalboje veiksmažodis su sangrąžiniu įvardžiu dar nebuvo visai suaugęs, žr. J. Endzelynas, Baltų kalbų garsai ir formos, 196.